

Guru in Gurupoornima

Danes bomo govorili o Guruju. Kdo je Guru? Guru pomeni v prevodu notranja luč ali tisti, ki prežene temo. Guru je naša duša. Indijcu predstavlja duša ali notranja luč nekaj najpomembnejšega v življenju.

Ravnokar smo peli kirtan:

GURUR BRAHMA GURUR VISHNU

GURUR DEVO MAHESWARAH

GURUR SAKSHAT PARAMBRAHMAH

TASMI SRI GURAVE NAMAH

Kaj to pomeni? Guru Brahma ... Brahma pomeni kreator. Ta, ki vas na novo ustvari, ki vas usmeri na duhovno pot. Tako nehati obstajati taki, kot obstajate sedaj. Ko se enkrat združite s svojim Gurujem, s svojo notranjo lučjo ali svojo dušo, takrat preneha obstajati staro. Ustvari se novo, duhovno bolj prebujeno življenje. Na novo se rodimo.

Guru Vishnu ... Vishnu predstavlja našo zaščitno energijo. Našo luč, našo notranjo zaščitno energijo, ki preprečuje, da bi se nam zgodilo kaj slabega. Kadar ste v težavah, jih lažje premagate na boljši način, kot bi si mislili. Kdor je prišel v stik z notranjim Gurujem, se lažje prebija skozi težave ... zato, ker vas ščiti ta zaščitna energija.

Maheshwara pa je najvišje božanstvo. To je oblika Shive. Shiva je simbol naše zavesti. Zavesti, ki nam pomaga razkrajati naše iluzije. Imamo ogromno iluzij, o vsemu. Ko pa pridemo v stik s svojim Gurujem, pa nam ta vidik, Maheshwara, pomaga, da prenehamo gojiti iluzije vseh vrst in tako postanemo bolj realni.

Združitev s svojo dušo, z notranjo lučjo, s svojim notranjim Gurujem je enako kot združenje s kreatorjem, Brahma ... in le njemu se globoko priklanjam. Torej Guruju, ki me je ustvaril,

usmeril k duhovnemu in bolj pozitivnemu ... temu, ki me zaščiti in mi pomaga, da moja zavest postane tako visoka, da neham gojiti iluzije in svet dojemam bolj realno.

Ko se družim s svojim Gurujem, se družim s svojim kreatorjem in njemu se priklanjam.

Zdaj si lahko predstavljate, kako visoko mesto ima Guru v življenju Indijca. V Indiji imajo vsi ljudje svojega Guruja, ne le jogiji. Večina ob besedi Guru najprej pomisli na našega fizičnega Guruja, na Swamija Satyanando ali Swamija Niranjanando.

Kaj pa predstavlja naš fizični Guru? Fizična oblika Guruja je manifestna oblika naše duše. Naš fizični guru predstavlja to, kar smo v svoji notranjosti. To je fizična, materialna oblika naše notranje luči, naše duše.

Danes smo z bodočimi učitelji joge ravno govorili o tem, da se je težko zavedati nečesa, česar ne vidimo v materialni obliki. V preteklosti so zato ustvarili božanstva različnih oblik, boginje in bogove, ... vse to pa zato, ker te višje in subtilne oblike energije ne vidimo. Če nekaj nima oblike, se je s tem težko identificirati, je to težko sprejeti za svoje ... to težko spoštujemo. Zelo težko je slediti nečemu, kar ne obstaja v manifestnem svetu, svetu oblik. Zato so si v preteklosti morali izmisliti oblike božanstev. Tako jih lažje častiš. Težko je spoštovati neko abstraktno energijo, ki recimo valovi povsod in je nekaj abstraktnega. Morda je vam kot jogijem to že lažje, a na začetku bi vam bilo to zagotovo težko. Če pa daš nekemu sliko Jezusa ali simbol križa ... je to lažje: »To je moj Bog!« Tu imamo že element ega, JAZ vem, JAZ se zavedam, da je to moj Bog, da obstaja in ima obliko in je tako lažje.

Duša je tudi nekaj zelo abstraktnega. Če rečem nekemu, naj išče odgovore v sebi, da naj se pogovarja s seboj, takoj sledi vprašanje: »Kako naj se pogovarjam s seboj?« Tako je zato, ker si nemanifestnega ne moreš predstavljati. Če rečem nekemu, naj se druží s svojo dušo ... Človek ni nikoli videl svoje duše, sprejema pa večinoma le to, kar vidi. Zato je nujno potrebno, da obstaja tattwa ali element Guru, da se lahko identificirate z njim. Rečete: »Aha, to je Guru, to je božanska oblika, oblika moje zavesti in oblika moje duše. To je moja luč. Lahko ga ubogam in poslušam.«

Fizični Guru predstavlja vašo notranjost, zato ga vsak človek vidi po svoje. Enkrat vidite svojega Guruja tako, drugič čisto drugače. Odvisno od tega, kakšen dan imate.

Svojega Guruja vidite točno takega, kot ste sami. Do vas se obnaša točno tako, kot si zaslužite. Od njega dobite točno toliko, kolikor si zaslužite.

Guru vam da osebno mantra, guru mantra. Zakaj? Ker je to ključ, koda, da lahko pridete čimprej v stik s svojo notranjo lučjo, s svojo dušo. Veliko ljudi dojema Guruja kot vodjo, tako da nas ima pod seboj, kot svoje ovčice ... A to ni res. Guru je vaša duša. Skozenj začnete spoznavati svojo dušo. Guru mantra dobite od Guruja zato, da bi skozi mantra shakti ali energijo mantr prišli v stik s svojo notranjo lučjo, s svojo dušo. Zato imamo Guru mantra.

Bliža se Gurupoornima. To je prav poseben dan. Jogiji ne praznujemo praznikov, razen Gurupoornime, ki je največji jogijski praznik. To je dan polne lune v mesecu juliju. To je dan, ko imate največ možnosti, da se združite s svojim Gurujem, pa naj bo to fizični Guru ali pa notranji Guru, gre za eno in isto, saj je fizični Guru le zgoščena oblika vaše notranje energije. Vseeno je. Na Gurupoornimi se sporazumevate z njim.

Takrat greste skozi posebne priprave. Priprava s postenjem, z obredi, mantrami in meditacijo, ... ko pa je čas in vzide mesec, začnemo z Gurupoojo, svetim ognjem. S pomočjo teh vibracij dosežemo stanje posebne zavesti, stanje akashe - etra ali vesolja, kjer se združimo s svojo dušo in se z njo pogovarjamo. Lahko, da dobimo kako sporočilo od svoje duše ali fizičnega Guruja.

Ponavadi se sporazumevate s svojim Gurujem skozi ajna čakro in zato jo imenujemo Guru čakra ali agya čakra. Agya pomeni ukaz in skoznjo prejmemo navodila za prihodnost. Guru čakra se imenuje zato, ker skoznjo komuniciramo z Gurujem. Ajna čakra ali vrata intuitivnega, skoznjo vstopamo v drugo dimenzijo, kjer pridemo v stik s samim seboj, s svojo dušo, s svojo notranjo lučjo, ali pa s fizičnim Gurujem. To je vse eno in isto.

Pogosto mladi jogiji in sanyasini potožijo, kako so premalo s svojim Gurujem, fizičnim Gurujem. Vem, kaj jim odgovori. Pravi jim, da morajo negovati svojega notranjega Guruja! Vsi morate delati na tem, da čimprej pridete v stik s svojim notranjim Gurujem, odkriti morate svojega notranjega Guruja. Ne smete biti odvisni od fizičnega Guruja. Čeprav je fizični Guru nujno potreben, saj tako nekomu verjamete, ga ubogate, ko vam svetuje.

Slišati svojo dušo in verjeti svoji duši ni tako lahko. Če pa vam vaš fizični Guru reče, delaj to in to, to pa je že nekaj čisto drugega. Vendar ne pozabite, da je najpomembneje priti v stik s svojim notranjim Gurujem!

V Tara Joga Center hodim že nekaj let. Pred nekaj leti pa sem se pridružila tudi manjši skupini, s katero smo meditirali. Med drugim smo meditirali na to, da bi dobili svojo mantro. Takrat sem v meditaciji prejela svojo mantro, čeprav nisem vedela, da jo imam. Nisem je še pozabila. Moje vprašanje je: ali mislite da bi meditirala na tisto mantro, ali pa bi bilo bolje zaprositi Swamija Niranjananando za osebno mantro?

Mislím, da morate prositi Swami Niranjananando za osebno mantro. Vi ste to mantro prejeli v meditaciji, vendar ne veste, v kakšnem stanju ste bili in kakšno mantro ste prejeli ... te stvari so zelo natančne. Še nekaj je: da bi v meditativnem stanju prejeli meditativno izkušnjo in prejeli mantro ali simbol, morate priti v zares globoko meditativno stanje, in vprašanje je, če vam je to uspelo. Zato je bolje, da vam Swami Niranjanananda da mantro, ključ da pridete čimprej noter.

Gurupoorima je res velik dan. Žal letos še ne morejo vsi, ki si to želijo, prisostvovati Gurupoornimi, vendar že naslednje leto načrtujemo najem večjih kapacitet, tako da bo dovolj prostora za vse.

Naslednje leto bomo tako vsi skupaj praznovali Gurupoornimo. Veste, Guruja iščemo enako, kot iščemo svojo dušo. Celó življenje. Pravimo, da je to, ali uspeš priti v stik s svojo dušo ali Gurujem, odvisno od osebne karme. Za to mora biti pravi čas. Poznam veliko ljudi, ki so se želeli inicirati, vendar so se vrnili iz Indije brez iniciacije. Se je že kaj zgodilo in jim to preprečilo. Odvisno je od karme.

Kdor je torej že našel svojega Guruja in prišel v stik z njim, ima mantro, da lahko odklene svoje srce in pride v stik s svojo dušo, naj ve, da ima dobro karmo. Zaslužil jo je, drugače je ne bi dobil.

Torej, Guru je fizična oblika naše duše. Tu imamo istega Guruja, vsi skupaj imamo lepo dušo, zato pa imamo tako dobrega Guruja. Res, ne poznam čistejše oblike zavesti in energije, kot je moj Guru. Z njim je vedno lepo.

Človek mora imeti s svojim Gurujem iskren odnos. Pred njim ne smemo imeti skrivnosti. Prav tako, kot ne smete imeti skrivnosti pred svojo dušo. Odprta knjiga. Odpreti se morate duši in duša se mora odpreti vam. Nobene skrivnosti. Teči mora dvosmerna komunikacija. Dobro in slabo. Do svojega Guruja morate biti pošteni.

Danes je veliko lažnih gurujev. Vendar moramo vedno biti usmerjeni k dobremu, pozitivnemu. Vi, ki ste že prišli v stik s svojim Gurujem, imate dobro karmo in ste v dobrih rokah.

Kdor še nima svojega Guruja in bi se želel inicirati - Swami Niranjanananda pride k nam naslednje leto – ga bo imel možnost srečati in ga spoznati. Imel bo tudi mantra iniciacije, dobili boste svojo mantró, ki vam bo pomagala, da pridete v stik s svojo dušo.

V majski številki revije Joga piše o večjih spremembah jogijske filozofije in o adaptaciji le te za današnji čas. Med drugim, če dam za primerjavo, pravi, da zakonska zveza ne more biti ovira za to, da jogijsko živiš. Potem, da ni potrebno, da si vegetarijanec, če želiš delat jogo.

Daje podobne aksiome, ki so morda postavljeni na glavo glede na stare vsebine. Menim, da se bo krščanska cerkev morala prilagoditi, če želi, da ji bodo ljudje sledili. Ko pa to berem ... ne vem sicer, kako je bilo v starih časih, a to kar piše, mi je zelo všeč, da ni dogem, da se približa ljudem in v tem je veličina tega človeka, ki to piše.

Govorite o tekstu Swamija Sivanande? To ni tako nov tekst. Umril je pred kakšnimi 60 leti. To, o čemer piše, nikoli niso bile dogme. Joga ni sprejemala dogem. V začetku je bila to le čista modrost. Dogme so nastajale kasneje. Kar se joge in jogijev tiče, ... ne bom govorila glede na religijo, temveč le glede na jogo.

Swami Sivananda je imel veliko srce. On je naš praded, je začetnik naše veje joge. V starih časih so jogiji in sannyasini zavzemali drugačen položaj v družbi kot danes. Včasih jogiji in sannyasini, rishiji in muniji ... večinoma niso imeli družine, razen redkih, na primer velikega jogija in filozofa Ramakrishne ... večinoma pa niso živeli z družino, živeli so izolirano od družbe in se ukvarjali le z meditacijo, stremeli so k pridobivanju znanja skozi meditativno izkušnjo, da bi s tem znanjem pomagali ljudem in družbi. Na nek način so svoje življenje posvetili temu, da bi ostali ljudje živeli bolje, srečneje in bolj zdravo. Torej, živeli so izolirano življenje. Družba je bila takrat na visoki ravni zavesti in se je zavedala, da ti ljudje, ki meditirajo v Himalaji, počnejo to zato, da bodo tudi ostali imeli od tega mnoge koristi. Družba jih je vzdrževala, jim prinašala hrano, obleke, jim gradila kolibe ... Ker modreci niso imeli ničesar. Družba jih je podpirala!

Modreci so tako so v globokih stanjih meditacije pridobili celotno indijsko znanje, vsa indijska medicina ali ayurveda je prejeta na ta način. Brez modrecev in družbe, ki jih je podpirala, tega znanja ne bi imeli.

Danes pa je stanje drugačno in nikogar ne zanima tako znanje. Ni interesa podpirati modre ljudi. Čas, družba in ljudska zavest, vse se je zelo spremenilo. Tako so se začele ustvarjati drugačne vrste jogijev ... pravim, da je, kdor se ukvarja z jogo, moder človek, saj pridobi veliko znanja in modrosti ... jogiji v tem svetu živijo s svojo družino, vendar znajo obdržati neke vrste izolacijo in hkrati delajo za druge ljudi, vsak na svoj način. Delamo za tisto plast družbe, ki ji je težko. Da lažje preživijo, da jim je lažje. Danes jogiji ne sedijo in meditirajo, ampak so zelo aktivni ljudje s ciljem pomagati drugim. Tako je danes.

V tem istem članku je tudi nekje zapisano: »Ne bojte se cilja, če je ta vaš cilj materialen.« Živimo v potrošniški družbi, itd ... vsak na nek način beži od te potrošniške družbe, ki te sili v dirko in tekmo s sodelavci, sosedi ... kar lahko zelo negativno vpliva na človeka. Tu pa pravi, da ni prepovedano imeti materialnih ciljev. Živi zanj, delaj zanj, AMPAK pomembno pa je, kako boš to porabil! Ali le zase, ali pa še za koga drugega. To so velike stvari!

Naša guruja Swami Satyananda Saraswati in Swami Niranjanananda Saraswati stalno ponavljata, da pomeni joga ravnovesje. Ravnovesje tudi med materialnim in duhovnim. Tako kot ptica ne more leteti z enim samim krilom, tako tudi človek potrebuje uravnovešeno duhovno in materialno življenje. Ne morete živeti le duhovno, ker enostavno ne preživite. Prav tako pa ne le materialno. Vsak človek, tudi tisti, ki živi le materialno življenje, ima v sebi tudi duhovno, ki se ga manj zaveda. Če negujete le materialno življenje, potem vaše duhovno življenje trpi in to prinaša določene težave. A če zapustite materialni svet in začnete živeti le duhovno, kaj se zgodi? Lačni ste, zebe vas in tako se ne morete več ukvarjati z duhovnostjo, ker ste brez materialne baze. Pogoj za to, da se lahko sproščeno prepustite duhovnemu razvoju, je, da imate kje prespati in da imate nekaj hrane za preživetje. To je osnova. Kdor govori le o duhovnosti in zanemarija materialno ... temu osebno pravim modna muha ali neke vrste new age filozofija. Saj menim, da brez materialnega ne gre. Saj ni ravnovesja! Lakota vas iztiri, tako ne morete meditirati, moti vas mraz ... tako ne gre! Naša jogijska družina stoji trdno na tleh. Swami Sivananda in Satyananda Saraswati in Niranjanananda Saraswati vsi pravijo: »Joga je ravnovesje

med materialnim in duhovnim.« Nikakor ni pomembno le duhovno ali le materialno. Le oboje prinese ravnovesje. Ravnovesje pa je joga.

Ob branju tega članka sem se spomnil na ljudi, ki so materialno na višku in duhovno na tleh, ki želijo govoriti o jogi. Tu, v reviji Yoga, sem našel strnjeno kratko informacijo prav za njih. Da spoznajo, da niso na napačni poti, da lahko nadaljujejo z njo in da se vprašajo, kaj početi z vsem tem materialnim.

Res lepo. Ob tej priložnosti vam bom predstavila knjižico Biseri modrosti, kjer so zbrane misli Swamija Satyanande Saraswatija. Z njo zbiramo denar za riž. Pravimo, da ko je želodec poln, šele lahko razmišljaš o bogu in življenju. Kadar želite komu kaj podariti, mu podarite te modrosti, življenjske resnice. Preberete le eno misel in malo meditirate na to, kaj vam ta misel pove, kako jo razumete in kako jo lahko aplicirate v svoje življenje. Torej podarite modrost, hkrati pa še prispevate za riž.

Strinjam se, da imamo srečo, da imamo Guruja, ki je uvedel karma sannyaso. Pravi, da ne smeš le vaditi jogo, ampak da moraš biti v prvi vrsti globoko v življenju in šele nato vaditi. Ter nenehno aplicirati jogo.

Da, jogo redno vadiš zase, a jo moraš tudi prenašati naprej. To je tvoje poslanstvo.

In danes svet res potrebuje jogo, kot suha goba vodo.

Dajati moraš drugim! Ne morete le vaditi jogo in čakati na razsvetljenje, se razvijati duhovno... ravno danes smo se pogovarjali o tem. Dokler se ne naučite dajati, pozabite na duhovnost, ni napredovanja brez dajanja. Meditacija vas ne naredi duhovne. Meditacija ni duhovnost, to je sebičnost. Predajati moraš drugim, da je tudi drugim življenje lepše in lažje. Nekaj se naučiš, več da je to dobro tudi za ostale in moraš naprej predati znanje. Ne pa ohraniti znanje le zase in sedeti doma. Od takega početja ne bo imel nihče koristi. Vi pa boste tako ali drugače prej ali slej odpotovali v druge sfere.

Svoje znanje in svoje modrosti prenašate naprej in se ljudje zato počutijo boljše in zdravo in nato uče druge, tako se znanje širi in gre naprej ... poudarjam: delanje za druge!

Danes je morda ravno primeren dan za to, da se vprašamo, kako je s tem, namreč eno leto je že od iniciacije ...

Eno leto je že? In kako se počutite po enem letu?

Popolen preobrat.

Res?

Precej divje je bilo.

To so šole. Šole, skozi katere morate. To je težka pot, pogoj, da se lahko začnete družiti s svojo dušo. Počasi dajate, na koncu pa ostanete le goli vi in se stopite s svojo dušo. Boste praznovali?

Nismo se še dogovorili.

Mantra iniciacija ... takrat se začne dogajati sprememba. Tisti dan morate praznovati. Včasih smo tudi mi praznovali. Obiskovali smo se. A nimamo več časa. Pa tudi praznovanja smo že nekako pustili za seboj.

Kako pa je s petjem kirtanov?

Ja, vsako nedeljo je tu ob 19.00 petje kirtanov. Lahko pride vsak član Tara Yoga Centra. Veste, gospa igra violončelo, je glasbenica. Le pridite.

Zanima me, kako je z ljudskim petjem ... pravijo, da je ljudsko petje, ljudska glasba uglašena na narod in da prepevanje ljudskih pesmi otroku kot da ga boža. Kirtani pa so indijska melodija ...

Veste, kirtane, ki jih pojemo v centru, morate razumeti kot mantre. Zato se tako lepo počutite po takem petju.

Tudi v reviji Yoga piše o glasbi.

Jože je že vse prebral!

O glasbi je veliko napisanega, da je sestavni del joge.

Kirtan in zvok se na veliko uporabljata v jogi. Glasba pozitivno spremeni človeka, odpre se in napetosti se sprostijo, ostane le dobro. To, da kirtan vsakega poboža, je res lepo rečeno.

Swami Satyananda pravi, da je kirtan joga joga tretjega tisočletja.

Res je.

HARI OM TAT SAT

© Tara Yoga Center, Štihova 19, Ljubljana - (01) 230 2351 - www.satyanandayoga.tara.si